

ligheden af at kunne opnaa en Overenskomst uden at indrømme dette, ved jeg ikke, men jeg vil spørge ham, om han ikke tillægger dette Spørgsmaal en alt for stor Betydning. Den højtærede Minister talte om de Taager, hvori Problemerne befandt sig. Naar man ser paa den danske Statskalender om Rusland, vil man i Fortegnelsen over de forskellige Riger og deres Forfatninger ikke finde Rusland. Det russiske Rige eksisterer ikke for den danske Statshaandbog. Derimod findes der en russisk Legation, men denne Legation har ikke blot den Ejendommelighed, at der altsaa ikke i Statshaandbogen svarer noget Rige til den, men ogsaa den Ejendommelighed, at den ikke heller stammer fra det tidligere Rusland, fra Før-Revolutionens Rusland. Det er ikke en Legation, som repræsenterer det Rusland, som omstyrtedes, men det er en Legation, som stammer fra den første Omstyrtelse af Czardømmet, som selv er Udtryk for en revolutionær Regering. Hvad denne Legation repræsenterer, og hvad den betyder, formaar jeg ikke at forstaa eller fatte. Men den højtærede Udenrigsminister tillægger altsaa denne Repræsentation en saa stor Betydning, at han, naar Kravet stilles om, at en Legation for det faktiske russiske Rige og den faktiske Magt i Rusland skal være Enerepræsentation, viger tilbage. Det forekommer mig, at den højtærede Udenrigsminister, som saa stærkt stiller sig paa Virkelighedens Grund, navnlig naar han vender sig mod Talere her i Tinget, med Hensyn til Rusland i nogen Maade befinder sig i Drømmens Verden. Men dernæst forekommer det mig, at det svageste i den højtærede Ministers Argumentation er Mangelen af en Paavisning af, hvad han vil naa ved at afbryde Forhandlingerne. Hvad har han villet naa derved? Han maa vel mene, at han kan naa en bedre Overenskomst end den, der var tilbudt, da Erhvervsdelegationen var i Stockholm. Ud fra hvilke Synspunkter kan den højtærede Udenrigsminister tænke sig dette? Ud fra to. Han kan tænke sig, at den nuværende russiske Magt kun er midlertidig, ikke langvarig, at den snart vil forsvinde, og at det er bedre at slutte Overenskomst med en senere Afløser af denne Magt. Er

dette den højtærede Ministers Grund? Han har ikke sagt det. Eller er det hans Formodning, at han ved at afbryde Forhandlingerne nu paa den ejendommelige Maade, hvorpaa de blev afbrudt, senere af den samme Magt, hvis den vedbliver at eksistere, hvis den ikke bliver saa kortvarig som i den første Formodning antaget, kan opnaa noget mere. Han har ikke sagt det. Jeg vilde gerne høre en Begrundelse af hans Standpunkt, hvad han tror at kunne opnaa ved at have afbrudt Forhandlingerne. Thi det, som indeholder Problemet i denne Sag, er den korte Tid, hvori Forhandlingerne førtes i Stockholm paa det Standpunkt, som Ministeren da havde tilkendegivet, at hans Vægning ved at give den politiske Indrømmelse ikke var et Ultimatum. Da han havde taget denne Stilling, skulde man tro, at han vilde have ladet alle Muligheder prøve til Ende. Men ganske kort derefter og uden at kende Erhvervsdelegationens Opfattelse af, hvad der var opnaaeligt ved at fortsætte Forhandlingerne, har den højtærede Minister paa en eller anden Foranledning fremkaldt denne Afbrydelse. Dette er ikke til at forstaa. Episoden er ikke belyst. Den højtærede Ministers Stilling i denne Sag er derfor ogsaa usikker, tvivlsom og omgivet af Taage.

Vedrørende denne Sag er der stillet to Paastande paa Overgang til Dagsordenen, hvoraf den ene klart fremtræder som et Mistillidsvotum, medens den anden kalder sig eller accepteres som et Tillidsvotum. Ved den af det ærede Medlem Hr. Pitzner afgivne Udtalelse er det klart, at der er et Flertal for den af det ærede Medlem Hr. Brorsen stillede Dagsorden. Naar vi ikke agter at stemme for det af Socialdemokraterne stillede Mistillidsvotum, er det, fordi vi ikke mener at burde stemme for en Dagsorden, som, hvis den vedtoges, kunde medføre den høje Regerings Fald. Vi agter ikke at gøre dette, fordi der ikke for Tiden er nogen anden regeringsdygtig Kombination i dette høje Ting end den, som den nuværende Regering støtter sig paa. Det er blevet sagt, at man kunde tænke sig, hvis et saadant Mistillidsvotum vedtoges, at Valg kunde udskrives, men enhver kan sige sig selv, at dette er kun